

1.

De ontsnapping uit Willemstad naar het veilige Engeland in de herfst van 1811 vormt voor het gezin van schipper Adriaan Sijbrands en zijn vrouw Antje nog regelmatig gespreksstof. Alleen Wouter had het een prachtig avontuur gevonden. Hij is blij dat hij niet meer naar school hoeft. Het Latijn had hij altijd al een vervelende taal gevonden. Daar is hij nu mooi van af. Hij moet nu Engels leren. Dat vindt hij heel wat interessanter. Als zijn vader hem vertelt, dat hij elke dag een aantal uren Engelse les gaat krijgen is hij daar zelfs blij mee. Hij doet zijn best om de taal onder de knie te krijgen en hij maakt dagelijks vorderingen.

‘Je moet met de mensen kunnen praten, jongen,’ zegt Sijbrands. ‘Als je de taal niet kent sta je overal buiten.’

Hij volgt de lessen niet in zijn eentje. Het is leuk dat ook Marijke en Jean, die al wat Engels kennen, het advies van vader Sijbrands opvolgen.

‘Wij zijn nu eenmaal hier en wat de taal betreft zullen we ons zo goed mogelijk aanpassen,’ vinden ze allebei. Ze ervaren het onderricht als een aangename afwisseling. Onderling ontstaat er een zekere rivaliteit wie het snelst vorderingen maakt. Alleen moeder Antje ziet van het onderwijs af.

‘Ik moet het allemaal eerst bekijken,’ vindt ze. ‘Ik ben veel met de huishouding bezig en als ik iets niet begrijp, willen jullie me wel helpen.’

Toch, ondanks de lessen is voor Wouter het nieuwe van hun verblijf in Engeland er vrij snel af. Hij gaat zich vervelen. Hij mist Willemstad en ook Cornelis, zijn vriend.

Sijbrands heeft bij zijn vrouw niet aangedrongen om ook les te nemen. De veranderingen zijn voor haar toch al ingrijpend. Het lijkt hem beter om af te wachten of zijzelf behoefte krijgt om wat van de taal te leren. Hijzelf kan zich met het Engels goed redden. In zijn jonge jaren heeft hij gevaren en is toen veel in contact geweest met Engelse varengasten. Later, toen hij van zijn vader het visserijbedrijf en de rederij overnam, had hij in Dover een handelsagent, die zijn belangen behartigde. Met hem had hij regelmatig schriftelijk contact en zo af en toe spraken zij elkaar in die havenstad.

Daarom is Sijbrands in Dover niet onbekend, al is het jaren geleden, dat hij er een bezoek bracht. Door de lange oorlogen tussen Frankrijk en Engeland is het oude zakencontact verbroken. Sijbrands vindt dat er in de stad veel is veranderd. Er is heel wat nieuwbouw en de haven heeft een flinke uitbreiding ondergaan. Er liggen regelmatig enkele oorlogsschepen.....